

Zaak C-580/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

21 september 2023

Verwijzende rechter:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstol (Zweden)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 september 2023

Verzoekende partijen:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Verwerende partij:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Schending van het auteursrecht

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Verzoek krachtens artikel 267 VWEU om uitlegging van de artikelen 2 tot en met 4 van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

Prejudiciële vragen

1. Hoe moet in het kader van de beoordeling of een voorwerp van toegepaste kunst de ruime auteursrechtelijke bescherming als werk geniet in de zin van de artikelen 2 tot en met 4 van richtlijn 2001/29/EG, het onderzoek worden verricht of het voorwerp de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelt door uitdrukking te geven aan zijn vrije en creatieve keuzen, en welke factoren moeten daarbij in aanmerking worden genomen? Moet met name het onderzoek van de originaliteit zich toespitsen op factoren die verband houden met het creatieve proces en op de uitleg door de auteur van de daadwerkelijke keuzen die hij bij het creëren van het voorwerp heeft gemaakt, dan wel op factoren die verband houden met het voorwerp zelf en het eindresultaat van het creatieve proces en op de vraag of het voorwerp zelf een artistiek effect weergeeft?

2. Wat is voor het antwoord op vraag 1 en de vraag of een voorwerp van toegepaste kunst de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelt door uitdrukking te geven aan zijn vrije en creatieve keuzen, het belang van het feit dat

- (a) het voorwerp bestaat uit elementen die voorkomen in gangbare modellen;
- (b) het voorwerp voortbouwt en een variatie vormt op een ouder bekend model of een aanhoudende modellentrend;
- (c) identieke of gelijkaardige voorwerpen gecreëerd werden vóór of – onafhankelijk en zonder kennis van het voorwerp van toegepaste kunst waarvoor aanspraak wordt gemaakt op bescherming als werk – na de creatie van het betrokken voorwerp?

3. Hoe moet de gelijkenis worden beoordeeld – en welke gelijkenis is vereist – bij het onderzoek of een vermeend inbreukmakend voorwerp van toegepaste kunst binnen de beschermingsomvang van een werk valt en inbreuk maakt op het uitsluitende recht op het werk dat op grond van de artikelen 2 tot en met 4 van richtlijn 2001/29/EG aan de auteur moet worden verleend? Moet in dit verband het onderzoek zich toespitsen op de vraag of het werk herkenbaar is in het vermeend inbreukmakende voorwerp of op de vraag of het vermeend inbreukmakende voorwerp dezelfde algemene indruk wekt als het werk, of op wat anders moet het onderzoek zich toespitsen?

4. Voor het antwoord op vraag 3 en de vraag of een vermeend inbreukmakend voorwerp van toegepaste kunst binnen de beschermingsomvang van een werk valt en inbreuk maakt op het uitsluitende recht op het werk, wat is het belang van

- (a) de mate van originaliteit van het werk voor de beschermingsomvang van het werk;
- (b) het feit dat het werk en het vermeend inbreukmakende voorwerp van toegepaste kunst bestaan uit elementen die voorkomen in gangbare modellen of

voortbouwen en variaties vormen op oudere bekende modellen of een aanhoudende modellentrend;

(c) het feit dat ander identieke of gelijkaardige voorwerpen werden gecreëerd vóór of – onafhankelijk en zonder kennis van het werk – na de creatie van het werk?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, artikelen 2 tot en met 4

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (wet 1960:729 betreffende het auteursrecht op werken van letterkunde en kunst)

Overeenkomstig § 1 heeft de persoon die een werk van letterkunde of kunst heeft gemaakt auteursrecht op dat werk, ongeacht of het gaat om

1. een fictieve of beschrijvende voorstelling in geschreven of gesproken vorm,
2. een computerprogramma,
3. een muziekwerk of toneelstuk,
4. een cinematografisch werk,
5. een fotografisch werk of enig ander werk van visuele kunst,
6. een architecturaal werk of een werk van toegepaste kunst, of
7. een werk dat op een andere manier tot uitdrukking is gebracht.

Overeenkomstig § 2 omvat het auteursrecht, behoudens bepaalde beperkingen, het uitsluitende recht om over het werk te beschikken door het te kopiëren en het voor het publiek beschikbaar te stellen, in zijn oorspronkelijke of gewijzigde vorm, in vertaling of bewerking, in een andere letterkundige of artistieke vorm of met een andere techniek. Kopiëren omvat elke directe of indirecte, tijdelijke of duurzame, volledige of gedeeltelijke reproductie van een werk, op welke wijze en in welke vorm dan ook. Het werk wordt met name aan het publiek beschikbaar gesteld wanneer het werk aan het publiek wordt doorgegeven of wanneer kopieën van het werk te koop, te huur of in bruikleen worden aangeboden of anderszins onder het publiek worden verspreid.

Overeenkomstig § 53, onder b), kan een rechterlijke instantie een persoon die een handeling verricht die inbreuk maakt op het auteursrecht of aan een dergelijke handeling deelneemt, op straffe van een sanctie verbieden om die handeling voort te zetten.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Partijen bij de procedure zijn Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag (hierna: „Asplund”) enerzijds en Mio AB, Mio e-handel AB en Mio Försäljning AB (hierna samen: „Mio”) anderzijds. Asplund vervaardigt en ontwerpt diverse producten voor binnenhuisdecoratie en meubilair. Mio houdt zich bezig met detailhandel in de sector meubilair en woningdecoratie.
- 2 Het assortiment van Asplund omvat eettafels uit de Palais Royal-meubelserie (hierna: „Palais-tafels”), waarvan hieronder een afbeelding.

- 3 Het assortiment van Mio omvat eettafels uit de Cord-meubelserie (hierna: „Cord-tafels”).
- 4 In oktober 2021 stelde Asplund bij de Patent- och marknadsdomstol (rechtbank voor intellectuele-eigendomszaken en handelszaken, Zweden) een vordering in tegen Mio wegens inbreuk op het auteursrecht. In die zaak vorderde Asplund onder meer dat de Patent- och marknadsdomstol Mio op straffe van een sanctie verbiedt de Cord-tafels te vervaardigen, op de markt te brengen of te verkopen. Mio betwistte de door Asplund ingestelde vordering.
- 5 De Patent- och marknadsdomstol wees de vordering van Asplund toe. Deze rechtbank oordeelde dat de Palais-tafels auteursrechtelijk beschermd waren als

een werk van toegepaste kunst en dat de Cord-tafels van Mio inbreuk maakten op de auteursrechtelijke bescherming van de Palais-tafels.

- 6 Mio stelde beroep in tegen de uitspraak van de Patent- och marknadsdomstol en vorderde dat de Patent- och marknadsöverdomstol (rechter in tweede aanleg voor intellectuele-eigendomszaken en handelszaken, Zweden) de door Asplund ingestelde vordering zou verwerpen. In de procedure bij laatstgenoemde rechter rezen vragen over de uitlegging van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 Asplund voerde in wezen het volgende aan. De Palais-tafels zijn werken van toegepaste kunst en worden auteursrechtelijk beschermd als werken. De Cord-tafels van Mio vertonen sterke gelijkenissen met de Palais-tafels en vallen binnen de beschermingsomvang van de Palais-tafels. Door kopieën van de Cord-tafels te vervaardigen en aan het publiek ter beschikking te stellen, heeft Mio dus inbreuk gemaakt op het auteursrecht van Asplund op de Palais-tafels.
- 8 Mio voerde in wezen het volgende aan. De Palais-tafels zijn niet auteursrechtelijk beschermd. De tafels zijn onvoldoende origineel om auteursrechtelijke bescherming te genieten. Het ontwerp van de Palais-tafels is grotendeels toe te schrijven aan functionele en productietechnische overwegingen. De Palais-tafels zijn gebaseerd op eenvoudige variaties op gangbare modellen en missen originaliteit. Indien de Palais-tafels worden geacht in aanmerking te komen voor auteursrechtelijke bescherming, is de beschermingsomvang hoe dan ook beperkt en zeer eng gezien de beperkte mate van originaliteit. De verschillen tussen de tafels zijn voldoende opdat de Cord-tafels buiten de beschermingsomvang van de Palais-tafels vallen. Hoe dan ook zijn de Cord-tafels geen imitaties van de Palais-tafels. De Cord-tafels werden zelfstandig geproduceerd door Mio, waarbij zij zich heeft laten inspireren door haar eigen eerdere ontwerpen en door een internationale trend van ronde vormen en houten staven of staven in andere materialen.

Korte uiteenzetting van de motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Heeft een voorwerp van toegepaste kunst de vereiste originaliteit om bescherming als werk te genieten?

- 9 De zaak betreft voorwerpen van toegepaste kunst in de vorm van tafels. Een centrale vraag in deze zaak is of de Palais-tafels, als voorwerp van toegepaste kunst, auteursrecht genieten als artistieke werken. De vraag of de tafels bescherming moeten genieten als werken in de zin van richtlijn 2001/29/EG, moet

worden beoordeeld aan de hand van de beoordelingscriteria die het Hof van Justitie in zijn rechtspraak heeft vastgesteld (zie arresten van 12 september 2019, Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, punten 29-31 en 50, en 11 juni 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punten 23-26 en 37).

- 10 Volgens de Patent- och marknadsöverdomstol is het echter niet duidelijk hoe de rechtspraak van het Hof van Justitie met betrekking tot de originaliteit van een werk – te weten dat het voorwerp uitdrukking geeft aan de vrije en creatieve keuzen van de auteur – moet worden geïnterpreteerd en toegepast. Meer in het bijzonder bestaat er zeker nog onduidelijkheid over de wijze waarop de concrete beoordeling moet worden uitgevoerd – en welke factoren in aanmerking moeten worden genomen – wat de vraag betreft of een voorwerp van toegepaste kunst de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelt door uitdrukking te geven aan zijn vrije en creatieve keuzen.
- 11 Enerzijds zou de uitlegging aldus kunnen luiden dat het voldoende is dat de auteur speelruimte heeft gehad en in feite verschillende soorten keuzen heeft gemaakt bij het creëren van het voorwerp, dat deze keuzen niet werden ingegeven door technische overwegingen, regels of beperkingen, en dat de keuzen op de een of andere manier worden weerspiegeld en tot uitdrukking komen in het voorwerp. Een dergelijke ruime uitlegging zou in de praktijk dus betekenen dat het uitgangspunt van de beoordeling het creatieve proces zelf is en de keuzen die de auteur in dat proces heeft gemaakt. Dit zou ook betekenen dat in principe alle keuzen die de auteur tijdens het creatieve proces maakt en die niet worden ingegeven door technische overwegingen, regels of beperkingen, als vrij en creatief worden beschouwd.
- 12 Een dergelijke uitlegging, die is gebaseerd op de daadwerkelijke keuzen die de auteur heeft gemaakt bij het creëren van het voorwerp, zou kunnen betekenen dat de beoordeling van de originaliteit door de rechter zich richt op het creatieve proces en op het feit dat de auteur keuzen heeft gemaakt in dat proces, en niet op de vraag of het voorwerp zelf – of het eindresultaat van het creatieve proces – daadwerkelijk uitdrukking geeft aan een artistieke inspanning. Of het voorwerp voldoende origineel is, wordt dan een kwestie van bewijs eerder dan een kwestie van recht.
- 13 Indien de uitlegging van het originaliteitsvereiste op deze manier zou worden beperkt, zou dit waarschijnlijk betekenen dat er relatief lage eisen worden gesteld aan de creatieve en vrije keuzen die de auteur moet hebben gemaakt en waaraan een voorwerp van toegepaste kunst uitdrukking moet geven. Dit zou er op zijn beurt toe kunnen leiden dat zelfs aan voorwerpen die de kwalificatie als werk niet verdienen, auteursrechtelijke bescherming wordt toegekend. Bovendien zou het ertoe kunnen leiden dat eenvoudige voorwerpen die niet met een artistiek doel werden gemaakt – of in ieder geval geen eigen artistiek karakter hebben – als werk worden beschermd.

- 14 Indien relatief eenvoudige voorwerpen, die in vele gevallen nog steeds een hoge commerciële waarde kunnen hebben, de genereuze bescherming van het auteursrecht zouden krijgen, zou dit negatieve gevolgen kunnen hebben voor de mededinging en de innovatie. Een laag originaliteitsvereiste zou ook de naleving van het auteursrecht als zodanig kunnen beperken.
- 15 Een ander gevolg van een laag originaliteitsvereiste voor voorwerpen van toegepaste kunst is dat het belang van de minder genereuze bescherming voor modellen zou kunnen worden ondermijnd. In dit verband rijst ook de vraag hoe een laag originaliteitsvereiste voor voorwerpen van toegepaste kunst zich zou verhouden tot het vereiste van eigen karakter voor het verkrijgen van modelbescherming. Hoewel het auteursrecht en het modellenrecht verschillende doelstellingen hebben, lijkt het geen redelijke en wenselijke regeling dat een model in aanmerking komt voor auteursrechtelijke bescherming als werk wanneer het onvoldoende eigen karakter heeft om beschermd te worden als model. Zoals het Hof van Justitie heeft geoordeeld, kunnen modelbescherming en auteursrechtelijke bescherming weliswaar cumulatief worden verleend aan hetzelfde voorwerp van toegepaste kunst, maar kan een dergelijke cumulatie slechts in bepaalde situaties worden overwogen (zie het arrest in de zaak Cofemel, punt 52). Een te laag originaliteitsvereiste zou er echter toe kunnen leiden dat voorwerpen van toegepaste kunst in de meeste gevallen een dubbele bescherming zouden kunnen genieten. In dergelijke omstandigheden kan men zich afvragen welke functie modelbescherming binnen het Unierecht dient te vervullen.
- 16 Anderzijds is volgens een andere uitlegging het uitgangspunt voor de beoordeling van de vraag of het voorwerp van toegepaste kunst de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelt, door uitdrukking te geven aan zijn vrije en creatieve keuzen, het werk zelf; het voorwerp zelf moet de persoonlijkheid van de auteur weerspiegelen en een zekere mate van artistieke vertonen of datgene bezitten wat – althans in het verleden – „originaliteit” werd genoemd in onder andere Zweden en Duitsland. Een beoordeling overeenkomstig die uitlegging zou kunnen betekenen dat het voorwerp een zeker eigen karakter moet hebben en enigszins uniek moet zijn. Of, anders gezegd, het moet gaan om een voorwerp dat een zekere mate van onafhankelijkheid en originaliteit heeft bereikt en uitdrukking geeft aan de eigenheid van de auteur.
- 17 Bij een dergelijke beoordeling zou de nadruk dus liggen op de vraag of het voorwerp van toegepaste kunst zelf een of ander artistiek effect weergeeft. Het uitgangspunt bij de beoordeling of het voorwerp moet worden beschermd, is dus het voorwerp zelf en niet het creatieve proces van de auteur en de keuzen die hij daadwerkelijk heeft gemaakt bij de creatie van het werk. De vraag is dan of het voorwerp zelf een artistieke verwezenlijking is en uitdrukking geeft aan een artistieke inspanning.
- 18 Bij een dergelijke beoordeling – in het bijzonder wanneer het een voorwerp van toegepaste kunst betreft – moet de persoon die aanspraak maakt op een uitsluitend recht eventueel uitleggen – en mogelijk ook bewijzen – op welke wijze het

voorwerp een artistieke inspanning tot uitdrukking brengt. In duidelijke gevallen, waarin dergelijke elementen kunnen worden ontdekt door eenvoudigweg naar het voorwerp te kijken, kan de situatie echter van die aard zijn dat er helemaal geen verduidelijking of bewijs nodig is.

- 19 Ook kan worden overwogen of er bij een dergelijke beoordeling ruimte is om een soort hulpregel toe te passen. Zo kan bijvoorbeeld de vraag worden gesteld of het voor de beoordeling van belang is dat identieke of soortgelijke voorwerpen werden gecreëerd vóór of – onafhankelijk en zonder kennis van het voorwerp – na de creatie van het voorwerp in kwestie. Ter illustratie kan worden opgemerkt dat in het Zweedse recht – althans in het verleden – een zogenaamd „duplicatiecriterium” werd toegepast. Dit criterium hield in dat als een voorwerp onafhankelijk gedupliceerd kon worden, het niet voldeed aan het originaliteitsvereiste. Het criterium op zich gaf echter geen antwoord op de vraag of aan het originaliteitsvereiste was voldaan.
- 20 Bij de beoordeling van de originaliteit van een voorwerp kan ook worden ingegaan op het belang van het feit dat het voorwerp van toegepaste kunst bestaat uit elementen die in gangbare modellen voorkomen of dat het voorwerp voortbouwt en een eenvoudige variatie vormt op oudere bekende modellen. Naar het oordeel van de Patent- och marknadsöverdomstol dient er op zich geen beletsel te zijn om een voorwerp van toegepaste kunst dat uit elementen van gangbare modellen bestaat, als werk te beschermen. Om auteursrechtelijke bescherming te verkrijgen, moet de doorslaggevende factor veeleer zijn dat die ontwerpelementen zodanig werden gebruikt en gecombineerd dat het eindresultaat auteursrechtelijke bescherming als kunstwerk verdient. Wat betreft voorwerpen van toegepaste kunst is de ruimte voor artistieke creativiteit op basis van bekende ontwerpelementen echter vaak beperkter. Dienovereenkomstig kunnen eenvoudige variaties op reeds bekende modellen als uitgangspunt moeilijk uitdrukking geven aan het soort artistieke inspanning dat vereist is om het voorwerp bescherming als werk te verlenen.

Maakt een voorwerp van toegepaste kunst inbreuk op het uitsluitende recht op het werk?

- 21 In deze zaak is de vraag gerezen hoe het onderzoek moet worden uitgevoerd bij de beoordeling van de vraag of een vermeend inbreukmakend voorwerp valt onder – en inbreuk maakt op – het uitsluitende recht op het werk dat aan de auteur moet worden verleend op grond van de artikelen 2 tot en met 4 van richtlijn 2001/29/EG. In wezen gaat het om de vraag hoe de beoordeling van de gelijkenis tussen het werk en het vermeend inbreukmakende voorwerp moet worden uitgevoerd en welke gelijkenis vereist is om te kunnen oordelen dat het vermeend inbreukmakende voorwerp inderdaad inbreuk maakt op het werk.
- 22 Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29 aldus moet worden uitgelegd dat een fonogramproducent op grond van het hem door deze bepaling verleende recht om reproductie van zijn fonogram toe te staan

of te verbieden, kan beletten dat een geluidsfragment van zijn fonogram, hoe kort dan ook, door een derde wordt overgenomen en op een ander fonogram wordt vastgelegd, tenzij dat fragment in een gewijzigde en voor het oor onherkenbare vorm op laatstgenoemd fonogram wordt vastgelegd (zie arrest van 29 juli 2019, Pelham e.a., C-476/17, EU:C:2019:624, punt 39).

- 23 Op basis van de uitspraak van het Hof in de zaak Pelham e.a. zou men van mening kunnen zijn dat moet worden onderzocht of het werk herkenbaar is in het vermeend inbreukmakende voorwerp om te kunnen spreken van een inbreuk op het uitsluitende recht op het werk dat de auteur moet hebben op grond van de artikelen 2 tot en met 4 van richtlijn 2001/29/EG. Mocht dat het geval zijn, dan rijst de vraag hoe de beoordeling moet worden uitgevoerd en wat precies vereist is om het werk als herkenbaar te beschouwen in het vermeend inbreukmakende voorwerp. Als het onderzoek zich daarentegen niet moet toespitsen op de vraag of het werk herkenbaar is in het vermeend inbreukmakende voorwerp, rijst de vraag of moet worden onderzocht of het voorwerp al dan niet een andere algemene indruk wekt dan het werk, of waarop het onderzoek zich anders moet toespitsen.
- 24 In deze context kan ook een vergelijking worden gemaakt met wat geldt in andere domeinen van het intellectuele-eigendomsrecht. Doorslaggevend in geval van vermeende inbreuk op een gemeenschapsmodel is de vraag of het vermeend inbreukmakende model al dan niet een andere algemene indruk wekt [zie artikel 10, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen]. Wat merken betreft, moet het verwarringsgevaar bij het publiek globaal worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (zie bijvoorbeeld het arrest van 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, punt 18). In dit verband moet worden opgemerkt dat de relevante rechtshandelingen verschillend zijn geformuleerd wat betreft de beschermingsomvang van de respectieve uitsluitende rechten.
- 25 Wat de beschermingsomvang van een werk betreft, heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de door artikel 2 van richtlijn 2001/29 verleende bescherming ruim moet worden uitgelegd (arrest van 16 juli 2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, punten 40-43). Bovendien heeft het Hof geoordeeld dat niets in richtlijn 2001/29 de opvatting ondersteunt dat de omvang van de bescherming zou worden bepaald door eventuele verschillen in de mogelijkheden van artistieke schepping bij de totstandbrenging van diverse categorieën werken (zie arrest van 1 december 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, punt 97). Het Hof heeft hieraan toegevoegd dat de omvang van de bescherming niet afhangt van de mate van creatieve vrijheid waarover de auteur ervan beschikt en derhalve niet geringer is dan de bescherming die elk werk geniet (zie arrest Cofemel, punt 35). Uit deze arresten blijkt echter niet duidelijk of de uitspraken van het Hof betrekking hebben op het belang van de originaliteit voor de beschermingsomvang van het werk of, zoals de Patent- och marknadsöverdomstol het opvat, een vaststelling inhouden dat auteursrechtelijk beschermde werken van verschillende aard – fotografische

werken, werken van toegepaste kunst en andere soorten werken – op dezelfde wijze moeten worden beoordeeld en beschermd.

- 26 In andere domeinen van het intellectuele-eigendomsrecht is duidelijk geoordeeld dat het onderscheidend vermogen of het eigen karakter van belang is voor de omvang van de bescherming. Het Hof heeft bijvoorbeeld verklaard dat het verwarringsgevaar groter is naarmate het merk meer onderscheidend vermogen heeft (zie bijvoorbeeld arresten van 11 november 1997, SABEL/Puma, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, EU:C:1997:528, punt 24, en 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, punt 20). Voorts bepaalt artikel 10 van de verordening betreffende gemeenschapsmodellen dat bij de beoordeling van de beschermingsomvang rekening moet worden gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van zijn model. Krachtens artikel 6 wordt met dezelfde factor rekening gehouden bij de beoordeling van het eigen karakter van een model. De vraag rijst of deze benadering – het verband tussen onderscheidend vermogen of eigen karakter enerzijds en de beschermingsomvang anderzijds – op dezelfde manier van toepassing is op auteursrechtelijke kwesties wat betreft de originaliteit van een werk en de beschermingsomvang die eraan wordt verleend.
- 27 Een regeling waarbij de mate van originaliteit van belang is voor de beschermingsomvang lijkt naar het oordeel van de Patent- och marknadsöverdomstol passend. Hoe origineler – of unieker en artistiek meer eigen – een werk is, hoe groter de beschermingsomvang van het werk zou moeten zijn.
- 28 Bij de beoordeling van de beschermingsomvang van een werk rijst ook de vraag welk belang toekomt aan het feit dat andere soortgelijke voorwerpen van toegepaste kunst vóór of – onafhankelijk en zonder kennis van het werk – na de creatie van het werk werden gecreëerd.
- 29 Op dezelfde wijze als bij de beoordeling van de vraag of een voorwerp van toegepaste kunst bescherming verdient als werk, kan ook de vraag worden gesteld wat het belang is voor de beoordeling van de inbreuk en de beoordeling van de beschermingsomvang van het feit dat het werk en het vermeend inbreukmakende voorwerp bestaan uit elementen die in gangbare modellen voorkomen of gebaseerd zijn en eenvoudige variaties vormen op oudere modellen of een aanhoudende modellentrend.